

Type. Det er den Sværm af smaa Aktieselskaber, der skyde op som Paddehatte med en Aktiekapital paa et Par Tusinde Kroner eller derunder, en 800, 500 til 300 Kr. I det ærede Medlems Øjne ere aabenbart disse Dværgaktieselskaber noget af det skønneste, man kan tænke sig. Jeg tror tværtimod, at disse Selskaber i det hele og store repræsentere en sygelig Ud-vækst paa det moderne Forretningsliv, saare ofte startede for at unddrage sig personlige Forpligtelser, saare ofte base-rede paa Motiver, der maaske nok kunne staa for en juridisk, men ikke altid for en moralsk Domstol, der sikkert altid af den Beskaffenhed, at der ikke netop er Grund til at støtte dem ved Skattelovgivning. Det ærede Medlem talte om, at en Skat paa Aktieudbytte er Skat paa Vindskibelighed. Jeg tror, at den Vindskibelighed, der herved straffes, er der neppe Grund til at tage alt for alvorlig.

Saa hævdede det ærede Medlem fremdeles, at man skal vogte sig for en alt for høj Beskatning af de store Kapitalister. Det var ikke noget demokratisk Princip at beskatte dem for højt, for, siger han, naar en Mand har samlet sig nogle Penge for at leve deraf paa sine gamle Dage, er det saadan, at han pensionerer sig selv, og det er Synd at tage for megen Skat af en saadan Mand. Jeg synes, det er den hellige Enfoldighed, der lyser ud af denne Betragtning af de allerrigeste Kapitalister, for det er kun de rigeste og kun de rene Kapitalister, Talen er om her. Men hvis virkelig det ærede Medlem opfatter en saadan Kapitalbesiddelse som Selvpensionering, kan han jo blot raade de paagældende Kapitalister til at købe Livrente for deres Penge, saa undgaa de den højere Beskatning; saa pensionere de sig selv og kunne alligevel aldrig naa højere op end til den Grænse, som det ærede Medlem selv vil være tilfreds med.

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at denne lille Forøgelse af Skatten for de meget rige, som Udvalgets Flertal — hvad jeg paaskønner — er gaaet med til, var et Udslag af Røvmoral. Jeg vil sige, at det er ganske modsat. Netop disse de allerstørste Skatteyderes, de meget rige, de store Kapitalisters og store Godsejeres sociale Eksistens staa for mig som et Udslag af den Røvmoral, der behersker det nuværende Samfund. Det er nemlig Folk, hvis store Indtægt i de 9 af 10 Tilfælde er vunden ved Udbytning af deres Medmennesker, ved Udsugelse af den Merværdi, de have tilegnet sig gennem den fat-

tige Arbejderklasse, tilegnet sig i Kraft af den Kapital og Jordbesiddelse, de raade over. Lensbesidderne, Storfabrikanterne og de store Finansmænd staa i det ærede Medlems Øjne som Repræsentanter for Flid og Sparsommelighed. Til en vis Grad har det ærede Medlem Ret; de erhverve sig deres Rigdom ved Flid, — men vel at mærke ikke ved deres egen Flid, men ved det Slid og Slæb, de paaføre Arbejderklassen —, og ved Sparsommelighed, — men vel at mærke ved den Sparsommelighed, de tvinge Arbejderklassen og den arbejdende Befolkning i det hele ned i. Jeg ser ikke i en noget højere Beskatning af disse ganske faa Individuer — det er jo kun en 800 Stykker, det drejer sig om — et Udslag af nogen Røvmoral, men et ganske lille Forsøg paa at rette en Smule ved den Røvmoral, som behersker det bestaaende Samfund.

Der tales saa meget om Klassepolitik, den Klassepolitik, vi fra Socialdemokratiets Side drive; vi have for øvrigt aldrig forsøgt at benægte, at vi staa som Repræsentanter for Arbejderklassen, og at det er dens Interesser, vi kæmpe for. Men ville De se Overklassepolitik i dens rene og mest usminkede Skikkelse, uden saa meget som et Figenblad, kunne De se paa det ærede Medlem fra Nyborg. Der er her Fare for, at nogle faa Godsejere og Storkapitalister kunne komme til at betale nogle faa Kroner mere i Skat, og straks vender det ærede Medlem sig mod Forslaget. Hans Skattepolitik kan udtrykkes, tror jeg, i den Formular, som anvendtes i det gamle Rom: Naarder var Fare paa Færde for Staten, vedtog Senatet, Rigsdagen, en Beslutning, der lød saaledes: „videant consules, ne quid detrimenti republica capiat“, hvilket lidt frit kan oversættes saaledes: Hr. Konsulens Opgave her i Tinget er at vaage over, at de rige kunne slippe saa billigt som muligt med Skat.

Birch: Da den højtærede Minister i Gaar havde Ordet her i Salen, udtalte han, at jeg saa urigtigt paa Spørgsmaalet om Kildeartsbeskatningen for Kapitalens Vedkommende, naar jeg mente, at den særlig vilde ramme de smaa sparsommelige Kapitalister. Jeg kan ikke se, at jeg er paa Vildspor i den Sag, idet det er uomtvisteligt, at Skattevedtægterne vist overalt i Danmark for Landets Vedkommende medføre, at Kildeartsbeskatningen anvendes for Kapitalens Vedkommende saaledes, at naar en Mand i et Landsogn har 800 Kr. i Indkomst, saaledes som den